

Сільф

Поль Валері

Незнаний, незримий,
Я — дух од квіток,
Що вітровий ток
Лишає без рими.

Невгодний, невслідний
Чи геній, чи змиг?
Звершитися встиг
У мент мимолітний!

Нечутний, невловний —
Хто мить ту збагне
І все, що було в ній?

Незнаний, нежданий,
Мов грудь, що майне
Маною між тканий!

Переклад Миколи Лукаша